

Lekarz podstawowej opieki zdrowotnej - definicja w przepisach ustawy z dnia 27 października 2017 r. o POZ

Opinia prawna w przedmiocie pojęcia lekarza podstawowej opieki zdrowotnej w świetle przepisów ustawy z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej

Ustawa z dnia 27 października 2017 r. o podstawowej opiece zdrowotnej, zwana dalej Ustawą, określa cele i organizację podstawowej opieki zdrowotnej oraz zasady zapewnienia odpowiedniej jakości świadczeń opieki zdrowotnej z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej.

Definicja lekarza podstawowej opieki zdrowotnej zawarta jest w art. 6 ust. 1 Ustawy, określa, że lekarzem POZ jest lekarz, który:

- 1) posiada tytuł specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej albo
 - 2) odbywa szkolenie specjalizacyjne w dziedzinie medycyny rodzinnej, albo
 - 3) posiada specjalizację II stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej, albo
 - 4) posiada specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii, pod warunkiem ukończenia kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej
- z którym Narodowy Fundusz Zdrowia zawarł umowę o udzielanie świadczeń z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej albo który wykonuje zawód u świadczeniodawcy, z którym Narodowy Fundusz Zdrowia zawarł umowę o udzielanie świadczeń z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej, wybrany przez świadczeniobiorcę. Posiadanie statusu lekarza POZ przez osoby o wskazanych powyżej kompetencjach nie jest obwarowane spełnianiem jakichkolwiek dodatkowych warunków.

W uzupełnieniu powyższego, przepis art. 6 ust. 2 ustawy wskazuje, że lekarzem POZ jest także lekarz, który:

- 1) posiada specjalizację I stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub
 - 2) posiada specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych
- udziela świadczeń zdrowotnych z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej przed dniem 31 grudnia 2024 r., pod warunkiem ukończenia kursu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, z zastrzeżeniem art. 14 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1172).

Z przepisu art. 6 ust. 2 Ustawy wynika, że lekarzem POZ jest także lekarz posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub specjalizację I lub II stopnia w dziedzinie chorób wewnętrznych, który będzie udzielał świadczeń zdrowotnych z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej przed dniem 31 grudnia 2024 r., pod warunkiem ukończenia kursu, o którym mowa w ust. 1 pkt 4 (kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej). Poczynione w tym przepisie zastrzeżenie odnoszące się do treści art. 14 ustawy z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1172) powinno być interpretowane w ten sposób, że wymóg odbycia kursu z medycyny rodzinnej, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, nie dotyczy tych lekarzy, którzy uzyskali prawo do udzielania świadczeń zdrowotnych z zakresu podstawowej opieki zdrowotnej na podstawie przepisów ustawy z 2007 r. (to jest tych, którzy posiadają tzw. prawa nabyte).

Oznacza to, że lekarz, który w dacie wejścia w życie ustawy z 2007 r. posiadał specjalizację I

stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych, lub specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii, a także inny lekarz udzielający nieprzerwanie przed dniem wejścia w życie ustawy z 2007 r., przez okres nie krótszy niż 10 lat, świadczeń zdrowotnych w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej, zachowuje, na podstawie art. 6 ust. 2 ustawy, uprawnienie lekarza podstawowej opieki zdrowotnej bez konieczności odbycia przeszkolenia z medycyny rodzinnej.

Definicja lekarza POZ zawarta w Ustawie nie obejmuje natomiast lekarza innego niż posiadający specjalizację I stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych, lub specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii, który przed 2007 r. udzielał świadczeń zdrowotnych w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej nieprzerwanie, przez okres krótszy niż 10 lat. Osoby takie, były do 31 grudnia 2017 r. uprawnione na podstawie przepisu art. 14 ust. 3 ustawy z 2007 r. Lecz obecnie obowiązująca Ustawa nie przewiduje możliwości uznania tych osób za lekarza POZ.

Reasumując należy wskazać, że:

I. lekarzem POZ jest w rozumieniu Ustawy bezwarunkowo lekarz, który:

- 1) posiada tytuł specjalisty w dziedzinie medycyny rodzinnej albo
- 2) odbywa szkolenie specjalizacyjne w dziedzinie medycyny rodzinnej, albo
- 3) posiada specjalizację II stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej, albo
- 4) korzysta z tzw. praw nabytych tj. przed 29 września 2007 r.:
 - a) posiadał specjalizację I stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub
 - b) specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych lub
 - c) specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii,
 - d) lekarz inny niż wskazany w lit. a-c powyżej, który udzielał nieprzerwanie przed 29 września 2007 r., przez okres nie krótszy niż 10 lat, świadczeń zdrowotnych w zakresie podstawowej opieki zdrowotnej.

II. lekarzem POZ jest w rozumieniu Ustawy warunkowo lekarz, który:

- 1) posiada specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie pediatrii, pod warunkiem ukończenia kursu w dziedzinie medycyny rodzinnej albo
- 2) posiada specjalizację I stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej, który będzie udzielał świadczeń opieki zdrowotnej przed 31 grudnia 2024 r. – pod warunkiem ukończenia kursu z medycyny rodzinnej albo
- 3) posiada specjalizację I lub II stopnia lub tytuł specjalisty w dziedzinie chorób wewnętrznych, który będzie udzielał świadczeń opieki zdrowotnej przed 31 grudnia 2024 r. – pod warunkiem ukończenia kursu z medycyny rodzinnej.

Oprac. WI/ZRP/NIL

